

kan man overhovedet ikke komme med ny forskning og støtte den, er jo det rene vrøvl. Tværtimod vil en dygtig bestyrelse understøtte alle de nybrud og alle de interessante nye ting, der kommer fra forskere. Det er faktisk inertien i dag med det kollegiale styre, der mange gange har holdt den mere geniale forsker nede.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Så fik vi da endelig slået fast, at forligspartierne og regeringen har lyttet, men at man ikke har ændret noget. Det var sådan set det, vi startede med. Det har været forgæves, at landets klogeste hoveder og studerende ved landets universiteter har skrevet de mange breve. Det har været forgæves, for man har ikke ændret noget.

Så må jeg tilstå – det kan være, fordi jeg ikke selv er dygtig nok eller klog nok – at jeg simpelt hen ikke kunne hitte hoved og hale i fru Hanne Severinsens udredning af forskningsfriheden, hvordan det her kunne være en gave til den geniale forsker, som fik de fremsynede ideer.

Det, der kommer til at ske med de bestemmelser, som ligger i det her lovforslag, er, at hvis man skal kunne få de geniale ideer, og hvis de også skal kunne bryde med de forskningsstrategiske rammer, som ligger for det enkelte universitet, skal man begå lovbrud.

Hvis vi skal have denne her dygtige bestyrelse, som fru Hanne Severinsen peger på, skal det være en bestyrelse, som er så dygtig og så fremsynet, at den kan forudse, hvad de enkelte forskere ville nå frem til af resultater, og så dygtige bestyrelser er jeg ret overbevist om at vi ikke kan regne med at få for alle 12 danske universiteter.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at fru Hanne Severinsens svar endnu en gang bekræfter mig i den totale argumentresistens, som forligskredsen har udvist i denne sag. Det eneste, fru Hanne Severinsen egentlig svarer, hvis man skal koge det ned, er: Nu skal I se, når vi nu kommer i gang, skal det nok gå, og så vil I se, at vi i virkeligheden har god vilje til at forsvare forskningsfriheden.

Det vil sige, at det, man egentlig lovgiver for, er den gode vilje. Man kunne droppe alt det der papir og så simpelt hen have en lov, der bare forpligtede enhver at vise god vilje, for så skal det,

som en tidligere statsminister plejede at sige, nok gå alt sammen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Man kan vælge at lave en lovgivning, der er vældig detaljeret med organer, som på forhånd er beskrevet. Men vi er jo enige om, at der er 12 forskellige universiteter, så derfor er det ikke udtryk for argumentresistens, når vi siger, at vi egentlig har imødekommet mange af de bekymringer, der har været. Vi har imødekommet dem ved at svare, at sådan og sådan skal det forstås, og det betyder, at det ikke bare er en god vilje ud i den blå luft. Det er faktisk et tilsagn om, at sådan skal vedtægterne i ånden forstås. Men de skal jo ikke være ens på alle 12 universiteter.

Det er så også et svar til hr. Homann. Det har ikke været forgæves, tværtimod, og jeg er overbevist om, at mange af dem, der har været på besøg i udvalget og har fortalt om deres bekymringer, faktisk er ganske godt tilfredse med, at vi har svaret, som vi har gjort.

Så er det selvfølgelig rigtigt, at i sidste ende kan man jo ikke vide, hvor geniale de bestyrelser er, men det er mit store håb, at de faktisk vil give meget mere rum for det nye end det kollegiale styre, som vi har haft hidtil, som jo i ordets egentlige forstand har været meget konserverende eller konservativt, fordi det nemmeste var, at man gjorde, som man plejede.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Når man i en eller anden sammenhæng taler for frihed og imod ensretning, imod dræbende standardisering, er det min erfaring, at der før eller siden er et eller andet lyst hoved, som siger: Jeg er helt enig med dig i din lovprisning af friheden, men det kan vi jo ikke blive stående ved. Det afgørende er at sikre sig, at friheden bliver brugt rigtigt, at den fører til noget godt.

Dermed er friheden jo solgt til stanglakrids. Det er et præcist signalement af, hvad der er sket med den universitetsreform, som – mens ministeren og forligskredsen holder smukke taler om forskningsfriheden – vil smadre 500 års forskningskultur, hvor åndsfriheden var krondiamanten, og som vil reducere universitetsforskning til bestillingsopgaver stillet af de eksterne bestyrelsesflertal, der skal lægge den